

SPOMNITE
SE
SLOVENSKIH
BEGUNCEV
KAKIM
DAROM!

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT—FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

NO. 209 CLEVELAND 3, O., THURSDAY MORNING, OCTOBER 24, 1946 LETO XLVIII—VOL. XLVIII

Državlanski klub v Lorainu vabi na važen shod v nedeljo

Lorain, O. — Odbor državlanskega kluba vabi vse volivce, da se gotovo udeležijo shoda ali seje, ki bo kakor vsako leto pred volitvami v našim SND. Seja bo v mali dvorani in sicer bo začetek takoj po 7 uri zvečer v nedeljo 27. oktobra.

Volivci-državljanje se bodo posvetovali, za katere kandidate bodo oddali svoje glasove. Po seji bo nekaj dobrega prigrizka. Torej pridite gotovo vsi!

Vsem slovenskim državljanom po državi Ohio prav gorko polagam na srce, da bodo gotovo oddali svoje glasove za sedanje našega guvernerja Franka

Kampanjski program guvernerja Lauscheta od zdaj pa do volitev

Iz glavnega kampanjskega urada za izvolitev Lauscheta smo prejeli program govorniške ture, iz katere je razvidno, kje in kdaj bo guverner Lausche ob gotovih dnevih. V naslednjem prinašamo kraje in čas, kjer bo gov. Lausche, da se bodo naši ljudje, ki so v bližini, lahko udeležili. Navajamo samo take kraje, kjer je kaj več naših ljudi naseljenih.

Seveda je mnogo slovenskih naselbin, kjer bi radi imeli Mr. Lauscheta. Toda, država Ohio je velika, obsega 88 okrajev in povsod prav gotovo ne bo mogel biti. Zlasti mi Slovenci ne zahtevamo, da bi nas moral obiskati in nam govoriti. Mi ga itak poznamo in bomo vsi zanj. Naj gre raje drugod, kjer je potrebno, da si dobi glasove.

Guverner Lausche bo torej govoril na sledečih krajih:

Petek 25. oktobra: popoldne pred mestno hišo v Cambridge, ob 2:30 v Belmont okraju, ob 7 zvečer v Bridgeport (Eagle Hall), ob 8 v Steubenville, ob 9:30 v East Liverpool.

Sobota 26. oktobra: ob 10. dop.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

KAKO JE NA PODROČJU B pod jugoslovansko upravo. Ena najhujših nadlog, ki tlačijo prebivalstvo področja B, je pomanjkanje denarja. Prebivalstvo je večinoma kmečko brez rednih dohodkov. Do denarja je pridno prišlo samo, če vnoči svoje skromne pridelke. Ta prodaja pa je strogo predpisana in so cene nizke. Za breskve, ki jih je bilo letos na Vipavskem obilo, je bila določena taka smešna nizka cena (6 lir za kilogram), da se ljudem ni izplačalo pobiranje. Izvoz v pas A je seveda strogo prepovedan. Do tekočega denarja se tedaj težko pride. Ljudje kupujejo samo najpotrebnejša živila in prigrizke. Na Vipavskem, zlasti v hribovitih predelih, je na primer ostajalo blago, ki je tja prišlo po UNRRA in so ga prodajali ljudem v državnih trgovinah po takih cenah, da ga ni bilo mogoče kupiti. Nihče ni kupil prvovrstnega sira po 200 lir kilogram, ker je bil to previsok izdelek. Sredstva so zadostovala samo za potrebno krušno in polento moko. Tako se ljudje z neprostovoljnim varčevanjem in pritrgovanjem vežbajo za itov raj.

NOVA POLITIČNA STRANKA NA TRŽAŠKEM? — Zadnje dni septembra so se sesta-

Rusija ima več kot 200 divizij v bojni opremi, trdi Churchill

Te ruske divizije so od Baltika do Dunaja in od tam do Črnega morja

London. — Winston Churchill je včeraj govoril v parlamentu ter izjavil, da ima zanesljiva poročila, da ima Rusija več kot 200 divizij pod orožjem v okupirani Evropi. Te divizije da so razstavljene vse od Baltika do Dunaja in od Dunaja do Črnega morja.

Churchill je nato obdobje Rusije, da je prelomila vse dogovore v Jalti. Nato je Churchill (v Jugoslaviji mi podpiramo komunisti!) napadel še Jugoslavijo, rekoč, da je vsakega pretreslo, ko je slišal o brutalnem in zverinskem načinu, po kakršnem so bili ubiti ameriški letalci po zračni sili dežele, ki bi ne bila nikdar osvobodjena okupatorskega jarma, če bi ne bilo angleške in ameriške pomoči.

„Vse zadržanje jugoslovanske komunistične vlade proti naši vladi in še bolj proti Zed, državam je daleč od prijateljskega,“ je izjavil bivši premier v parlamentu.

Ruski general je potlačil ameriški protest

Ni pustil, da bi bolgarski narod zvedel zahtevo U. S. za svobodne volitve

Washington. — Zed, države so obdolžile Rusijo, da je nasilnim potom potlačila protest Zed. držav zaradi svobodnih volitev v Bolgariji. Državni oddelek je dal v javnost poročilo, ki ga je poslal iz Bolgarije ameriški atašej Barnes.

Ta poročila, da je sovjetski general Birusov Sergej, ki je član zavezniške kontrolne komisije v Sofiji ukazal, da bolgarsko časopisje ne sme prinesiti protesta Zed. držav, ki zahteva, da se vrše v Bolgariji svobodne volitve v nedeljo. Ruski general je to ukazal, ne da bi se prej posvetoval z ostalimi člani kontrolne komisije.

Iz raznih naselbin

Girard, O. — Dne 10. okt. je bil ubit v avtni koliziji slovenski vojak John Burnick, star 22 let in rojen v Cheathavenu, Pa. Prejšnji dan je prišel na dopust k materi, k živi na 14 milj oddaljeni farmi. Drugi dan je šel z avtom po opravkih v Warren, od tam pa v Girard in Youngstown. Ko se je zvečer vračal domov, je blizu Youngstowna pobral dva mlada fanta iz Warren, ki sta ga prosila za "ride". Ko so se peljali prot Warrenu, je pridrvel naspoti avtomobil in zadel s tako silo v Burnickov avto, da je bil fant na mestu mrtev. Fantoma, ki sta se z njim peljala, ni bilo nič. Pokojni mladenič je šel leta 1942 prostovoljno k trgovski mornarici; ko je odslužil štiriletni termin, "Se vedno se nahajajo v naši državi sovražniki, ki ne drže križem rok," piše Tito. "Se vedno se dobre rakcijonarji, ki sanjajo o starem redu in o spremembi sedanjega položaja v naši državi."

LJUDJE SO SI PRIDNO POMAGALI DO ŽGANJA V OBCESTNEM GRABNU

Adolf Kebe, star 20 let in njegov brat sta vozila žganje iz Illinois. Na cesti 6, 12 milj vzhodno od Fremont, O. sta imela na nesrečo in avto je zdrknil v obcestni graben. Mnogo steklenic finega žganja se je razbilo. Kebetova pravita, da so avtomobilisti ustavljali in si pridno pomagali do žganja. Nekateri so ga baže odnesli kar cele zabojce.

V TEM LETNEM ČASU JE TREBA PREGLEDATI FURNEZE, ELEKTRIČNO NAPELJAVO

Clevelandski varnostni direktor Frank D. Celebrezze priporoča meščanom, naj radi varnosti v hiši ob tem letnem času dajo pregledati furneze, električno napeljavo, drvarnico in shrambo v kleti, kjer je papir, ostanki varnišev in barve. To je treba pregledati v hiši in v garaži, da se prepreči eventualni požar pozimi.

Vse do aprila so dolge noči in kratki dnevi. Zjutraj vstajamo

STRELJAL VRABCA, PA JE ZADEL V DINAMIT

Plymouth, Wis. — Robert Martin, star 16 let, je vzel malo repetirko na farmi svojega očeta ter pomeril na vrabca, ki je sedel na voznem kolesu. Kroglja je pa predrla zaboj na vozu, kjer je bilo 1.300 funtov dinamita. Nastala je strahovita razstrelba. V okolici so popokale šipe v več kot 600 poslopjih in druge škode je za \$50.000. Celotno v Sheboyganu, 15 milj proč, so slišali detonacijo.

Tam, kjer je stal prej voz, je zijala po razstrelbi široka luknja. Vrabcu se pa menda ni zgodilo nič.

Ruski general je potlačil ameriški protest

Ni pustil, da bi bolgarski narod zvedel zahtevo U. S. za svobodne volitve

Washington. — Zed, države so obdolžile Rusijo, da je nasilnim potom potlačila protest Zed. držav zaradi svobodnih volitev v Bolgariji. Državni oddelek je dal v javnost poročilo, ki ga je poslal iz Bolgarije ameriški atašej Barnes.

Ta poročila, da je sovjetski general Birusov Sergej, ki je član zavezniške kontrolne komisije v Sofiji ukazal, da bolgarsko časopisje ne sme prinesiti protesta Zed. držav, ki zahteva, da se vrše v Bolgariji svobodne volitve v nedeljo. Ruski general je to ukazal, ne da bi se prej posvetoval z ostalimi člani kontrolne komisije.

Jugoslavija še ni vsa prenovljena, trdi Tito

Ministrad. — Jugoslovanska komunistična stranka je začela izdajati v Belgradu novo revijo, kateri je dala ime "Komunist". V prvi številki je napisal članek tudi diktator Tito, ki pravi, "da pot evolucije, ki vodi do nove Jugoslavije, še ni končana."

"Se vedno se nahajajo v naši državi sovražniki, ki ne drže križem rok," piše Tito. "Se vedno se dobre rakcijonarji, ki sanjajo o starem redu in o spremembi sedanjega položaja v naši državi."

Truman zagotavlja, da strah pred novo vojno nima podlage

New York. — Predsednik Zed. držav, Harry S. Truman, je včeraj pozdravil kongres združenih narodov, ali skupščino, ko je govoril zastopnikom 51 narodov pred prvim zasедanjem zborovanja.

Predsednik Truman je svečano izjavil, da strah pred novo vojno nima nobene podlage in da so take govorice, ki se širijo po vsem svetu, neosnovane in nepravilne. Take govorice, je rekel predsednik, je treba takoj ustaviti, ali bodo pa preprečile obnovitev sveta.

Predsednik je po stari ameriški šegi segel v roko vsakemu izmed 500 delegatov. Ko je prišel do njega ruski komisar Molotov, je rekel: "Veseli me, da Vas vidim." Predsednik mu je odgovoril: "It's a pleasure."

Predsednik je zagotavljal svetovno delegacijo, da Zed. države nočejo vojne, ne zdaj ne kasneje in da hočejo podpirati organizacijo združenih narodov z vsemi sredstvi. Brez pridržka je tudi povedal delegaciji, da je ameriški narod že sit zavlačevanja za dosego svetovnega mira.

Dva dečka ubita, več ranjenih na vozu

Racine, Wis. — Kakih 35 dečkov se je peljalo na senenem vozu, ko se je nek 20 let star fant s svojim avtom zaletel v voz. Dva dečka po 12 let stara, sta bila ubita, in kakih 10 pa ranjenih. Voznik avta je Howard Bauman, ki je bil takrat pijan.

VLADA JE OPUSTILA VSO KONTROLO NAD PREHRANO RAZEN NAD SLADKORJEM

Kar se tiče živil sta samo še sladkor in riž pod vladno kontrolo; restavracije niso več vezane na vladne cene.

Washington. — OPA je včeraj opustila kontrolo skoro nad vsemi živili in pijačami. Odpravila je kontrolo na cenami živil in pijačo, razen nad sladkorjem, sirupom in rižem. Odredba je stopila v veljavo danes zjutraj eno minuto po polnoči.

Istočasno je OPA odvzela postavne cene nad živili in pijačo v restavracijah in povsod drugod.

V to odredbo spadajo: moka, kruh in močnati izdelki, ribje konzerve, candy, banane, oranže, paradižnikove konzerve in vsi produkti, makaroni in testenine, močnata jedila, pineapple v kantah in njegov sok.

V to odredbo spadajo vsi sirovi in preurejena jedila, domača in importirana, ter vse pijače, vključno zganje, pivo, mehka pijača.

Riž, sladkor, sirup, koruzni sladkor in koruzni sirup — ostanejo še naprej pod vladno kontrolo. Da je obdržala OPA sladkor in riž pod kontrolo je pa vzrok ta, ker jih še vedno ni dovolj za vse zahteve ter da se prepreči skrivanje istih pri odjemalcih in trgovcih.

Tako ima OPA zdaj še pod kontrolo sledeče stvari:

Kakor zgoraj rečeno — sladkor, riž in sirupe.

Milo in vse tozadevne produkte.

Radije, razen namizne modele, pralne stroje, preproge, plinske peči in večino pohištva.

Najemnine, javne utilitete, čistilnice, pralnice in popravilnice čevljev.

Moške, ženske in otroške obleke, suknje, spodnje perilo, srajce, čevlje in nogavice.

Premog in večino industrijskega surovega materiala.

Avtomobile, poljedelske stroje, gradbeni material in les.

Guverner Lausche pravi, da po Ohio ni predsodkov napram tujcemcem

Včeraj je povabil guverner Lausche na zakusko v hotel Carter zastopnike tujezzičnih časopisov v Clevelandu. Razlagal je svoje delo v preteklosti in svoj program za bodoče, če bo ponovno izvoljen. Poudarjal je, da na njegovo administracijo ne more nihče pokazati, da bi bil kak graft in izjavil, če je napravil kako napako pri administraciji države, jo je le, ker je mislil, da je po njegovem prav.

Povedal je, da je v svojem obhodu po državi uvidel, da narod ne sodi več človeka po narodnosti, ampak po njegovi zmožnosti. Kjer so pa kaki taki predodki, ki ustvarjeni umetno od gotovih oseb, ki se hočejo s tem okoristiti. "Vsi vedo, da sem jaz slovenskih staršev sin," je rekel guverner, "pa me radi tega nihče manj ne ceni, niti mi tega ne predbaciva."

Med povabljenimi je bil tudi Joško Penko, načelnik kampanije med Slovenci v državi, ter od našega uredništva Debevec in Turk.

Guverner ni videti kljub naporni kampanji nič izmučen. Mr. in Mrs. Joseph Jakšič iz Poln je mladeniške sile in kampanjskega ognja. Nasprotnikov znanja, da se bo v soboto ob 8 poročila v cerkvi sv. Vida njena hčerka Frances Mary z Mr. Josephom Okorn iz 68. ceste. Vse najboljše želimo obema paroma v novem stanu.

V Chicago je trčilo dvoje vlakov nadzemske železnice

Chicago. — Dvoje vlakov nadzemske železnice je včeraj zadelo skupaj, pri čemer je bilo ranenih nad 300 oseb, 15 zelo opasno. Nesreča se je pripetila v megli. Na obeh vlakih je bilo takrat več kot 700 oseb.

Kot poročajo, voznik enega vlaka v megli ni videl svarilnega znamenja ali luči na postaji 47. ceste, pa je zavozil svoj vlak v drugega, ki je stal na postaji. Zadnji voz stoječega vlaka in prvi voz prihajajočega sta bila pri tem popolnoma zdrobljena. Vse potnike je vrglo z sedežev in jih razmetalo po vozovih.

Ljudje so se v paniki drenjali pri vratih, da bi prišli ven. Končno je nekdo ubil okna, da so mogli ljudje hitreje iz vlaka.

Agitacija za list

Naša vrla zastopnika: John Mlakar v Chicagu in Ludvig Perušek na Willardu, ne odneha-ta. Kar naprej sta na agitaciji za Ameriško Domovino. Včeraj nam je poslal Mr. Perušek 3 nove in sicer 2 iz Willarda, 1 pa iz Greenwooda; Mr. Mlakar nam je poslal pa 2 nova iz Chicaga. Oba naročata pozdrave in kliče-ta: dalje prihodnjici!

Iz Barbortona se je oglasil pa naš Jože Lekšan in nam tudi poslal enega novega. Hvala vsem trem za njih trud.

V Pragi so obesili krvni- ka Lidic

Praga. — Tri ure zatem, ko je češko ljudsko sodišče spoznalo krivim nemškega generala Kurta Daluge, je bil obešen. Daluge je tisti, ki je ukazal razdejkati češko vas Lidice, pomoriti vse moško prebivalstvo ter od-peljati ženske in otroke.

V zadnjem trenutku je hotel nacij izvršiti samomor, da bi po-begnili smrti na vislicah, pa so mu to preprečili.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Cetrta obletnica—

V nedeljo ob 10. bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. maša za pokojne-ga Leopolda Kolar v spomin 4. obletnice njegove smrti.

Nove plošče—

John Sušnik naznanja, da ima novo zalogo Jankovčevih, Kušarjevih in Polkateevih plošč. Pridite ponje v Norwood Appli-ance & Furniture, 6104 St. Clair Ave.

Znanko išče—

Agnes Hatujec, 303 Maple-mood Ave., Ambridge, Pa., bi rada zvedela za naslov Katari-ne Bukovec. Pred leti je stano-vala v Clevelandu. Njeno de-kljsko ime je bilo Katarina Žar-kovič, po domače Dekličeva iz Pribine, fara Adlešiči pri Čr-nomlju. Prošena je, naj se zgla-si gori omenjeni.

K molitvi—

Članice društva Kraljica Mi-ru št. 24 SDZ naj pridejo nocoj ob 7:30 v Ferfoliatov pogrebni zavod k molitvi za pokojno se-stro Jennie Skočaj, v petek naj se pa po možnosti udeleže po-grebne maše.

Resnik poškodovan—

Poznani Jakob Resnik iz 3599 E. 81. St., aktivni društveni in kulturni delavec, se je v ponde-ljek resno poškodoval. Pomagal je sosedu, ki je popravljal hišo. Na lestvi je izgubil ravnotežje in padel na tla. Močno se je po-skodoval po glavi in se ves pre-tresel. Prijatelji so vabljani, da ga ob priliki obiščejo. Mr. Res-niku želimo, da bi se kaj kmalu pozdravil.

Poroke—

V soboto ob 10 se bosta poro-čila v cerkvi sv. Vida Anthony Lunder, sin Mr. in Mrs. Antho-ny Lunder iz 6704 Bonna Ave. in Helen Rose Jakšič, hčerka Mr. in Mrs. Joseph Jakšič iz 6607 Bonna Ave. — Mrs. Jennie Strnad iz 1415 E. 51. St. pa na-ne čaka skrit za plotom, ampak jim gre povsod jasnega čela na-sproti.

Agitacija za list

Naša vrla zastopnika: John Mlakar v Chicagu in Ludvig Perušek na Willardu, ne odneha-ta. Kar naprej sta na agitaciji za Ameriško Domovino. Včeraj nam je poslal Mr. Perušek 3 nove in sicer 2 iz Willarda, 1 pa iz Greenwooda; Mr. Mlakar nam je poslal pa 2 nova iz Chicaga. Oba naročata pozdrave in kliče-ta: dalje prihodnjici!

Iz Barbortona se je oglasil pa naš Jože Lekšan in nam tudi poslal enega novega. Hvala vsem trem za njih trud.

V Pragi so obesili krvni- ka Lidic

Praga. — Tri ure zatem, ko je češko ljudsko sodišče spoznalo krivim nemškega generala Kurta Daluge, je bil obešen. Daluge je tisti, ki je ukazal razdejkati češko vas Lidice, pomoriti vse moško prebivalstvo ter od-peljati ženske in otroke.

V zadnjem trenutku je hotel nacij izvršiti samomor, da bi po-begnili smrti na vislicah, pa so mu to preprečili.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER1117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisu: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00.
Četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 209 Thurs., Oct. 24, 1946

Lausche stoji na svojem rekordu

Pred dvema letoma smo apelirali na slovenske državljane v državi Ohio, naj izvolijo Franka Lauscheta za guvernerja. Rekli smo, da je Lausche poštenjak od nog do glave, da ima zdrav razum, da je pogumen in da si upa izreči svojo sodbo ne glede na politične posledice, ako je prepričan, da ima prav; rekli smo, da je iskren in vedno pripravljen ustreči vsakemu, če le more; da je popolnoma neodvisen in ni bil nikoli odvisen od kakega političnega bossa ali skupine in da je koncem konca — veliko bolj sposoben za guvernerski urad kot pa njegov nasprotnik.

Tako smo pisali nekako pred dvema letoma in danes si upamo izjaviti, da nam ni treba preklicati nobene gornjih trditev in upamo si zopet trditi, da guverner Lausche v polni meri zasluži, da bo ponovno izvoljen za guvernerja in to še tembolj, ker si je v tem času postavil dober rekord, na katerem zdaj kandidira in ki dovolj glasno govori zanj. Ako je Frank Lausche že v prvem terminu napravil tak sijajen rekord, ko je bil še novinec v tem uradu, koliko boljše bo pa napravil v drugem terminu, ako ga državljani izvolijo za nadaljnji dve leti.

Proti Tomu Herbertu, Lauschetovemu nasprotniku, nimamo ničesar. Vreden je svoje časti in vsega spoštovanja. Tudi ne dvomimo, da bi bil dober guverner, če bi bil izvoljen.

Toda to še ni vzrok, zakaj bi državljani ali volivci zavrgli sedanjega guvernerja, katerega javni rekord je tako sijajen in brez vsake kritike. Ameriški volivci imajo navado, da dobrega uradnika obdržijo v uradu, vsaj nekaj terminov. In to bodo storili tudi z guvernerjem Lauschetom, ker nimajo prav nobenega vzroka, da bi ga vrgli ven in si izvolili drugega. V tej politični kampanji vidimo, da se nasprotniki na vse mogoče načine trudijo, da bi izpodnesli Lauschetu tla. Pa naj se še tako trudijo, ničesar mu ne morejo dokazati, kar bi bilo dovolj vzroka, da se ga pošlje v pokoj. Še največji greh, ki mu ga očitajo, stoji na jako opolzklih tleh. Pravijo namreč, da je Lausche novi dealer. Vsak, kdor pozna Lauschetu in kdor je zasledoval njegovo politično delovanje, ve, da Lausche ni novi dealer. Pač je po političnem prepričanju demokrat in to je bil, ko še novi dealerji niso bili na krožniku.

V Lauschetovi administraciji ni bilo birokracije, kot jo učijo novi dealerji. Lausche se ni lizal ne tej ne oni stranki, ne tej ne oni skupini, da bi s tem dobil glasove. To ve vsak in to je tudi vzrok, da ga CIO ni odobrila za svojega kandidata in to je tudi vzrok, da je ena skupina AFL proti njemu. Nobena skupina, najsi bo delavska ali kaka druga ni dobila od Lauschetove administracije kakih posebnih privilegijev, do katerih ni bila upravičena, kot je sicer navada pri javnih voditeljih, ki iščejo glasove in ne gledajo na korist naroda.

Vodstvo države je bilo v Lauschetovih rokah pošteno in vestno. Če bi bilo kak napak in pogrškov, bi jih republikanci prav gotovo našli in zdaj vpili na vse pretege o njih. V njegovi administraciji ni bilo nobenih javnih skandalov, nobenega grafta; raketirji niso imeli pri njem zavetja. Tudi kar se tiče državnih financ se more o Lauschetu reči, da so v zdravem stanju. Na vsak cent, ki je šel iz državne blagajne lahko pokaže in vsak je bil obrnjen v dobrobit države. V tem ga je republikanska državna legislatura v polnem podpirala, kar je več kot jasan dokaz o zdravju državnih financ.

Lausche je poudarjal, da mora biti ves denar, ki je v državi blagajni, obrnjen za izboljšave v državi, ki bodo v stalno korist. To je povedal legislaturi, ki se je povsem strinjala z njim. Posledica tega je bila, da je ostal ves preostanek nedotaknjen v državni blagajni, Lausche je dodal še lepo vso to v tem terminu in ves ta denar čaka za rabo državnih izboljšav in projektov. Lausche ni od tega denarja porabil niti en cent za vzdrževanje tekočih stroškov.

Torej na podlagi njegovega finega rekorda, na podlagi želje po dobri državni vladi, mi toplo priporočamo vsem našim državljanom, da ponovno izvolijo Franka Lauschetu za guvernerja države Ohio.

Lausche stoji na svojem rekordu, s katerega ga ne more nihče izpodbiti. Lausche pričakuje, kot bi pričakoval vsak pošten javni uradnik, da ga bodo državljani na volivni dan sodili po njegovem delu in kar je storil kot guverner, ne pa česar ni storil. Slišimo klic: počistimo z demokrat! Ze prav, da se počisti s tistimi, ki so odgovorni za položaj, v kakršnem se nahajamo. Pa Lausche ni kriv, če nimajo gospodinjne mila, Lausche ni kriv, če ni bilo mesa, ali če je cena mesu tako visoka. Lausche ni kriv, če vlada v Washingtonu noče dovoliti hišnim posestnikom višje najemnine. Saj je celo sam predlagal, naj bi se najemnina zvišala vsaj za 15%, če že vlada misli, da mora imeti kontrolno nad njo. Ako je kje krivda radi sedanjih razmer, moramo gledati v Washington, ne pa v Columbus. Ako nam pade muha v juho, ne vržemo radi tega juhe s krožnikom vred v lijak. Ako se vžemo v prst, nam radi tega ne odrežemo vse roke, ako se nam odtrga gumb pri suknji, radi tega še ne zavržemo vse suknje.

Pametni državljani bo sodili kandidate po njih zmožnosti in sposobnosti. Tako bomo sodili tudi guvernerja in če bomo pravični v svoji sodbi, bomo gotovo ponovno izvolili sedanjega guvernerja Lauschetu.

BESEDA IZ NARODA

Volitve se bližajo

Cleveland, O. — Volitve se hitro približujejo in spet nas kliče naša državljanska dolžnost. Tisti slovenski oziroma jugoslovanski volivci v državi Ohio, ki ste se zadosti zanimali za delovanje našega guvernerja Frank J. Lauscheta, najprej ko je bil mestni sodnik, potem okrajni sodnik ter župan milijonskega mesta Clevelanda ter sedaj kot guverner države Ohio, mu morate priznati popoln kredit v vseh ozirih.

Mnogokrat so to priznali vsi clevelandski listi in to brez oziroma na politično pripadnost. Bil je tudi vselej izvoljen z ogromno večino in zato pa se je tudi narodu oddolžil sto odstotno in se s tem volivcem izkazal vrednega njih zaupanja.

Resnica je, da ima tudi veliko število nasprotnikov in pri tem največ igra nevoščljivost in lažnjiva propaganda proti njemu. Dva važna vzroka, da vsaj ni Jugoslovani gotovo volimo zanj sta: prvič, ker je dokazano, da je boljši in zmožnejši kot njegovi nasprotniki in drugi pa zato, ker je naš človek in naše gore list. Mi sami bomo lahko bolj ponosni, če ga bomo izvolili še za dve leti, če bomo pa zahtevali svojo dolžnost, da bo poražen, bomo s tem tudi mi ponižani.

Rojaki, storite svojo dolžnost. Zavedajmo se, da je to naša sveta dolžnost, ko imamo resne svobodne volitve, da se istih tudi udeležimo. Torej 5. novembra vsi na volišče in volimo Frank J. Lauschetu za guvernerja.

Frank Stefančič.

Zveza dr. Najsv. Imena

Uradnikom in članom Zveze društev Najsvetejšega Imena se naznanja, da se vrši redna seja Zveze v nedeljo, dne 27. oktobra pri fari sv. Kristine v Euclidu. Ob 2:15 uri popoldne bo običajna pobožnost za mesec oktober — rožni venec, litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Takoj potem pa bo seja v dvorani.

Seja bo važna, kajti živimo v resnih časih in je potreba, da se zavedamo, da samo če smo pravilno poučeni, se bomo znali braniti dandanašnjih zmot, katerih je povsod veliko.

Na seji bodo govorniki, ki so zmožni in zanimivi in nam bodo veliko koristnega in zanimivega povedali. Zatorej vljudno vabimo vse člane, da se udeležijo; posebna dolžnost je pa članov društva Najsvetejšega Imena fare sv. Kristine, da se polnoštevilno udeležijo te seje in tako pokažejo, da upoštevajo udeležbo sobratov iz drugih župnij. STORITE SVOJO DOLŽNOST!

Vesni skupaj pa kličemo: NA SVIDENJE V NEDELJO 27. OKTOBRA PRI SV. KRISTINI! Pozdrav — Za Zvezo društev Najsv. Imena,

Frank A. Hočevnar, tajnik.

Kaj naj storimo?

Volilna borba je v polnem teku. Napetost se stopnjuje čim bolj se bližamo volilnem dnevu. Rezerve zavzemajo hripava grla izkričanih propagatorjev in modrejši brskajo po arhivih, da najdejo dušno hrano — blato, ki ga servirajo volilec. Republikanci so mojstri v tem poslu — njih simbol je slon in se točno drže slovenske prislovice, ki pravi: da lažnjivec naredi iz komarja slona. Čujmo njih filozofijo: vsak delavec je komunist, vsak inozemec rušitelj ameriškega družabnega reda, — vsak kritik petkolonec in vsak demokrat človek, ki ni vreden dihati svežega zraka. Ali ni bilo podobno mnenje o nižjem sloju

tudi pod vladami "izma," dokler ga niso strle zavezniške sile in ga pokopale, vsaj tako upamo za vedno v razvoj prave demokracije. Rayno diktatorstva nečemo obešati republikancem okrog vratu, lahko pa trdimo, da hočejo v deželi uvesti absolutizem pod njih kontrolo, ki sta si z diktaturo v bližnjem sorodstvu.

Republikanci, posebno konservativci, Taftovega in Bricknerjevega kova, imajo določen cilj, določene načrte in program kako ga izvesti, ko dobijo moč v roke potom volitev, ko ne bopoučen delavec, mali farmer ali obrtnik glasoval proti sebi za njihov program. Bojimo se, da bo spoznanje prišlo prepozno, če takoj ne stopimo na noge in v kalu zadušimo njihovo velekapitalistično filozofijo.

Mimogrede ogledimo si malo nasprotnika našega Frank J. Lauscheta, kateri je dobil skomine za guvernerski urad države Ohio. Njegove izjave, ki jih podaja pred ameriško publiko nam dajo misliti, da po svojem razumu ni še odrasel "kratkim hlačam." Zadržji je enkrat na radio govoril, da je sedanja administracija v Columbusu več potrošila, kakor vsaka druga pred njo. Ali ni to pobalinsko, ko vendar vsak ve in je vsak tudi na svoji koži občutil, da so cene živilom, materialu in potrebinam zadnji dve leti poskočile skoro na sto odstotkov. Radi bi vedeli, na katero uho bi mu eno "kranjsko" pritisnili, če bi nekdo prišel v vašo hišo in vas prišel zmerjati, da ste slab gospodar ali slaba gospodinja, če ne morete živeti in gospodariti s tistimi dohodki, ki ste jih imeli v normalnih časih. No, in ta človek naj bo naš bodoči guverner in ta naj nam narekuje, kaj smemo in kaj ne smemo storiti, če hočemo modro gospodariti. Naše pokojne matere v stari domovini bi nam v takem slučaju reklo: "Bog nas varuj kuge, lakote, vojne in nesreče."

Mogoče je Lauschetu nasprotnik v svojem srcu pošten, mogoče ima tudi "kakšne" principe in mogoče tudi dobro voljo v hiši prestolice živeti, mogoče tudi tiho prikriti načrte, bankete in pojedine posečati in celo je lahko v njemu kak nagib do dobre stvari, toda kakor hitro bi bil pa izvoljen, postane last republikanske stranke in njihov diktatorskih bossov. Kratko rečeno, dati jim bo moral dušo in pamet "v najem" in pustili mu bodo le prazno glavo, da jo nosisi po državi Ohio po razstavah, banketih in drugih prireditvah. V prestolico se bodo naselili zli duhovi, kateri bodo šepetajoče ukazovali, kaj ima "njih" ne ljudski guverner delati. To so dejstva in zgodovina jih potrjuje, če se le ozremo nekaj let nazaj, dokler ni naš veliki in nesmrtni predsednik Franklin D. Roosevelt napravil v Ameriki nekravato, toda toliko bolj temeljito "čistko."

Naslov tega dopisa je: "Kaj naj storimo?" Odgovor je lahak in z našo malo mujo rešen. Od danes naprej stopimo okrog naših prijateljev, naših sodelavcev sosedov in znancev, in pridno agitirajmo za ponovno izvolitev FRANK J. LAUSCHETU za guvernerja Ohio.

Joško Penko, kampanjski načelnik slov. sekcije za državo Ohio.

Dvoje pismo iz Italije

Mrs. Johana Logar iz Enumclaw, Wash., je prejela iz Italije dvoje pismo, kot sledi:

Mt. Marciano, 2. avg. 46. Predraga nepoznana teta Johana!

Usoda me je pripeljala do tega, da Vam pišem jaz Vam nepoznani Jože. Vaš naslov sem

dobil od doma. Gospa Tajnarjeva mi je teta. Doma sem iz št. Vida nad Ljubljano. Lansk leto sem odšel od doma, prebral me je sovražnik. Nahajam se sedaj v malem obmorskem mestecu ob Jadranu v Italiji. Tu sem sam. Edino mamó še imam, pa ta mi je bolna in je doma. Oče mi je umrl pred 16 leti. Tu se nimam sedaj na nikogar obrniti, dasi sem dostikrat v veliki potrebi. Ne morem Vam povedati, kako sem bil vesel, ko sem dobil od doma Vaš naslov. Mislim, da mi ga je sam ljubi Bog poslal.

Od sedaj naprej mislim, da imam še nekoga drugega v tujini, v katerega lahko zaupam vse. Vedno mi uhajajo misli domov, k dragi mami, sorodnikom in znancem. Venomer čakam dneva snidenja. Vendar za enkrat še ne kaže nič. Tolazim se s tem in se tega tudi zavedam, da me je ljubi Bog poslal na to trnjevo pot in da me bo On gotovo zopet pripeljal pod rodni krov.

Sedaj sem za 10 dni na gori Mt. Marciano. Javil sem se za sem sam prostovoljno, da si takozasluzim nekaj par, ki jih nujno potrebujem. Tukaj sem za stražarja nekakega nemškega ujetniškega lagerja. Podnevi je tukaj zelo vroče, a ponoči pa je tu vse polno malaričnih komarjev. Drugače pa sem navadno nastanjen v Senigalliji, kjer je mnogo Slovencev. Vendar ti so vsaj toliko srečni, da imajo tukaj tudi starše, brate in sestre. Le nekaj je takih, ki dele isto usodo z menoj, namreč, da smo ostali sami na tem svetu, v tujini kakor jaz. V Senigalliji je tudi mnogo boljša klima kakor tu na gori. Dopoldne se učim jezikov, popoldne pa se grem kopat v morje. Veliko tudi ponavljam in se izpopolnujem v elektrotehniko. Kako ste Vi? Ali ste zdravi? Za enkrat Vam ne morem več pisat, ker Vam pišem na straži in luna se je pravkar skrla za oblake. Vas najlepše pozdravlja Vaš nepoznani Jože.

Dobil sem Vaše pismo, katerega sem prejel z največjim veseljem. Čas hiti še zmerom v

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

nova podružnica jugoslovanskih komunistov bi seveda imela vso oporo, denarno in drugo, od komunistične partije Jugoslavije. Ta bi imela v novem vodstvu svoje zaupnike, ki bi kontrolirali dr. Čoka, še bolj pa seveda njegove nove prijatelje, ki se govori, da bi hoteli najti nov delokrog v Trstu. Zasedovali bomo seveda tržaški Slovenci z interesom, kako bodo izvršili to politično transakcijo.

Težko bo ljudi drugič tako varati, kot so varali s takime-novano OF, pa naj je "g. Čok še tako zgorev." (Čok je bil 1943 v Ameriki. Op.)

"SVOBODA" PA TAKA! — "Slovenski Primorec," skromni verski tednik v Gorici, je postal v zadnjih tednih nastranejši bavljav za komunistično gmajlino v Julijski krajini. Vsi od najvišjega rdečega oblastnika do najbolj prostaške podivjanke razpravljajo in sklepajo na sestankih in mitingih, kako se iznebiti tega groznega sovražnika. Poročali smo že, kako so v raznih krajih oboroženi rokmavhi razbojniško nastopili proti preprostim raznašalkam tega lista. Pa te gonje ni konec. Celu v Trstu, kjer se tiska toliko papirja, par sto izvodov "Slovenskega Primorca," ki ga Tržani kupujejo, ne da miru nasprotnim zagrizencem. Kot ponoreli zasledujejo in strahujejo razpečevalce in bralce. Na Krasu, zlasti tam ob Morgonovi črti, je v življenjski nevarnosti, kdor list kupi. V gorški okoliici so komunistični razbojnik udrl v zakristije in od tam odnesli list, ki je bil priprav-

Če verjamete al' pa ne

"Saj bi se še nekam zapelo, če bi človek ne imel tako suhih ust," je pripomnil Grmkov Francelj, starega Grmka zvesti sin.

"Ja, ja, hudo je, kadar je žejna in suša," smo mu sekundirali vsi razen Jakšiča, ki še ni nikdar

nesigurnosti in jaz živim še vedno po starem. Mraz pritiska in dež pada vedno pogostejše. Od doma sem tudi že dobil par pisem. Moja mama je bila letos v črnomlju pri Cankarju in Tajnarju na trgatvi. Zdravje se ji vedno zboljšuje, tako da upam, da mi jo ljubi Bog ohrani še živo, ko se vrnem. Tujina uči vsakega posameznika, kako mora živeti za Boga, mater in domovino. Le s križem v roki bo premagal satan in z njim tudi kršitelji miru na svetu. O, da, Bog, da bi bil kmalu res premagan. Dobil sem tudi sličico Vašega doma, Vaše pokrajine. Dežela je zelo slična naši domovini, gorovje v ozadju, a spredaj pa travniki. Tu v Italiji pa je vse jako pusto, sama ravnina, ki je naseljena z grobimi ljudmi, ki nas sovražijo na vso moč. Radoveden sem, v kateri državi ste in blizu katerega mesta, na zemljevidu ne najdem.

Ali imate tam tudi slovenske časopise? Če jih imate, Vas prosim, pošljite mi jih večkrat, ker bom zelo vesel slovenskega branja v tujini. Prosim Vas tudi, če mi morete poslati kak cent ali kaj obleke, seveda, če Vam je to mogoče, kajti vse kar sem prinesel od doma, je že vse raztrgano. Pisati pa dosti ne morem, ker največkrat nimam denarja za znamke. Ne zamerite mi, draga teta, če Vas prosim. Ne bi tega storil, če bi ne bil v resnični potrebi. Vedno se Vas spominjam v molitvi in prosim Boga, da bi Vas še dolgo let ohranil zdravo in živo v tej soljni dolini. Mnogo priskrbenih pozdravov od Jožeta Mandel.

ljen za večjo skupno naročnik. Kratko: na vsem področju divja divji boj proti malemu verskemu listu.

Vse to se godi od strani tistih slovenskih komunistov, ki ne prestando vpiljejo o svobodi, a ne puste toliko svobode, da bi smel katoličan v miru brati svoj listič. Hočejo iste razmere kot so v Sloveniji, kjer ni tiskane-ga ničesar od katoliške ali kake druge strani kot samo od komunistov.

Vse to se godi v pokrajini, ki jo imajo zasedeno zavezniški in pravijo, da jo upravljajo. Zdi se, da nimajo pravega interesa, da bi stili komunistični teror. Oni pač odidejo, ko bo končno sklenjen mir, ne vprašujejo se pa, kaj potem. Zdi se pa, da mnogi nižji organi prav teh zaveznikov celo radi pomagajo komunistom, ker so jmi po mišljenju blizu.

Pri vsem tem pa je ena misel tolažilna. Vso moč imajo komunistom, ker so jim po mišljenju vse časopise, vse organizacije, pa jih le tako boli tak mali listič. Zakaj? Dobro čutijo, da ljudstvo ta listič rado bere in tako kaže, da se odvraca od njih in od njihovega divjaškega nasilstva.

OPERETA "MASCOT"

bo podana po Glasbeni Matici

v NEDELJO 3. NOVEMBRA 1946

ob 7 zvečer

V SND NA ST. CLAIR AVE.

Vstopnice se daje pri vseh članih in v Orazmori glasčičarni v SND

Vstopnina \$1 in \$1.50

v življenju poskusil, kako je človeku, kadar se mu jezik obesi na nebo in če ne more niti ene poštene sline spraviti po grlu.

In kakor bi imel kdo glave naše trojice na vrvi, so se kot na komando vse tri obrnile v kot in tri pare milih oči je vse-kalo preko prtljage, pod katero so nežno počivale tiste tri buteljke. Meni se je kar nekam zdelo, da vsaka izmed njih poje s točnim glasom: Sirota jaz okrog blodim. . . enčes, ljudje božji, kaj ste matasti ali kaj vam je, da nas ne objamete in pritisnete na srce.

"Fantički," nas je posvaril Jakšič, ki ima dar, da zna človeka prevagati na levo in desno, "velik greh je, če se ne motim celo vnebovpijoč, če si kdo po nemarnem pozeblu blago svojega bližnjega. Ne pozabite, da ste sveto obljubili prinesiti vse tri steklenice do Ljubljane."

"Prav praviš, France," mu pritrdi Grmkov Francelj. "Toda že nekaj časa mi roje po glavi nekaki uroki. Veste, fantje, tako mi nekaj pravi, da jaz res ne vem, komu bi tisto steklenico nesel v Ljubljano. Moja žena take stvari niti ne pogleda, ker sva si že pri poroki obljubila, da bom za oba pil jaz. Če bom torej prinesel buteljko v Ljubljano, jo bom moral itak spiti sam. Torej je popolnoma vseeno, če jo spijem tukaj, ali pa doma."

"Pa menda ne misliš vsega sam požreti," ga opominim, kot bi vsak zvest brat opomnil svojega brata. "Sicer se pa popolnoma strinjamo s to naštevanko. Francelj, ljubi moj bratec, stopi no tjele v tisti kot in se odreši s tvojim vezilom. Bomo vsaj videli, kaj nam je dal za na pot prijatelj v Šibeniku. Saj se še zdaj kesam, da nisem takrat na pomolu v Gružu pokleknil in prestregel, kar je ta bur-rovž od Jakšiča tako nerodno razlil."

"Saj prav to sem čakal, da bi me kdo silil," je rekel Francelj in predno bi bolj počasen človek naštel do tri, se je že potila ena izmed buteljk v naših rokah.

Akrabolt, je bila to roba, vam rečem. "Oči bi si zjokal, če bi kaj pomagalo," sem očital Jakšiču po prvih treh primarnih požirkih, "da greš tako božjo gnado razlival brez vsake ha-sni po Dalmaciji."

"O, ja, ta pa, ta," sta pritegnila Perdonov Rudi in Grmkov Francelj, "po takem se pa že eno ureže. Saj teče ko olje, ali kot je tisti rekel, da bi ga na spago privezal ter gor in dol vlekel po grlu."

Ali si že kdaj, cenjeni čitatelj, doživel, da bi ti kdo ponudil kozarček dobre pijače in ko si se jo ravno dobro privadil, se je pa neumnega naredil in te po-zabil vprašati, če ne bi morda še enega stisnil, če bi ravno tako naneslo? Prav tako se nam je godilo, ko je izhlapela tista buteljka, ki je ravno toliko zaglegla, da nas je razdražila. In tako je prišlo, kot se gotovo zguganili, da nismo bili še čez tiste krtine, ki se vspenjajo ob dalmatinski obali, ko smo že imeli tako besedo, kot bi nas bilo v vagonu pol soseske in bi volili župana in vse tri buteljke su bile prazne.

Ampak, kar je res, je pa res vselej, kadar smo odprli novo buteljko, smo jo prav po bratovsko ponudili Jakšiču in ga na vso moč silili, naj bi se pregrešil. Seveda, užaljeni pa tudi nismo bili, če se je vselej prav-lepo zahvalil za našo dobro namero in odklonil, za kar smo mu natihoma peli čast in slavo, ker je toliko več prišlo na nas. Vidite, s takim človekom se pa-že potuje po svetu. Tisti prvi razred se nam je pa potem tudi mnogo lepši zdel.

Ampak, da ne boste mislili, da se Jakšič ni nikoli pregrešil nad kako pijačo, vam bom še povedal prihodnjik, kako smo ga nekoč le naluštali, da ga je pokusil in potem nam je pa tudi on sekundiral: O, ja, ta pa, ta.

Želim stopiti v stik s kakim orkestrom, ki igra čez teden. Igram base violino na strune in električno. Pokličite MI 405 kadarkoli čez dan in vprašajte za Mr. Joseph Zuberny Street 3501 E. 46. St. (212)

V službi kalifa

ZGODOVINSKI ROMAN

Drugi, hrabrejši so ostali na starih in naročili slugam, naj jim prinese drva in kamenje in drugo orožje ter pripravijo v kotlih vrele vode. Sprevideli so, da to ni navadno, neznatno pobijanje kalifovih in berberskih čet, nego se danes v tem boju odločuje usoda naroda.

Zbesnelost se je vedno bolj polajšala obeh vojsk.

Zbesneli Zeneti so navalili uprav tja, kjer je sredi svojih čet dajal povelja Wadha el Ameri. Ali njegove čete so ostale kakor skala in niti zgani- le se niso. To je berbere raz- dražilo še bolj in vrgli so se z vso silo na Hrvate.

Nastalo je strašno klanje. Kri je tekla curkoma po prahu kalifskega mesta in po raz- sekanih delih človeških trupel, so gazili divji bojevniki.

In zgodilo se je, da je neki berber s svojim kopjem pobil uglednega meščana kordovske- ga, ki se je mirno vračal domov iz džamije, ne sluteč nevarnost in misleč, da še pravočasno pri- de domov. Za trenutek se je vest o njegovi smrti raznesla po vsem mestu. Vsi so ga ceni- li, kakor pravičnega in ugled- nega človeka.

— Tako torej, ti berberski psi napadajo nas — se jamejo sr- diti meščanje. — Jasno je, da se bo godilo nam ravnotako ako ti zmagajo. In ravno to je bil vzrok, da se je vzdignilo me- ščanstvo in pomešalo v boj zo- per berbere.

S starih hiš jame padati na glave berberov, kamenje vrela

voda in olje.

— Pobijte gade!

— Pobijte tirane!

— Uničite zločince — je vpil narod.

Narod je mrzil telesno stra- žo hrvatsko in berbersko, a vsled uboja meščana je vse vzplamtelo in se postavilo na stran hrvatske telesne straže.

Tudi na ulicah je jel narod napadati berbere. Vedno več in več ljudi se je pojavljalo in raz- dražene grupe so bile že pome- šane v bitko.

Berberi, za trenutek osupli, da se je razun redne Wadhine vojske dvignilo nad nje tudi meščanstvo, so se za hip umak- nili. Ali nato so se vrnili z več- jo silo, ker so spoznali, da je narod neurejen in da se bori brez reda in vodstva. Dočim se je Abubekr boril proti kalifu je Hešam ben Soliman obrnil svoje čete proti ljudstvu.

— Bij, sekaj, pali — je bil ukaz.

In nato zapoved, kakor bi se zgodil čudež, se vnamejo tri hiše. Tisoč mečev je udarilo po meščanih in ti, akoprav so bili zelo hrabri, vendar niso mogli vzdržati strašni berberski sili.

Dim gorečih hiš je obdal vso Kordovo. Ogenj se je dvigal v nebo, kakor ognjeni steber.

Vpitje, stok, lomljenje ko- pij in mečev, žvižganje strelie, zvok tromb in rogov, prasketanje požarja, vse to je napolnje- valo Kordovo s strahom in gro- zo.

Na ulicah so ležala trupla meščanov, vojakov, žen in tudi

otrok, ki so popadali, ker so se pomešali med one, ki so izgubi- li zavest in treznost, ter misli- li samo na to, kako bi pobili čim več človeških življenj, kako prelili čim več krvi.

Noč je objela zemljo, ali bitka ni jenjala. V svitu gore- čih hiš se je videlo kakor po dnevu. Ni trebalo prižigati luči, ni trebalo počivati.

Kordova je gorela. Kordova se je klala.

— Naskok na alkazar — je vzklikal Abubekr. — Sipljite ogenj v alkazar.

Kakor zdvijane so poleteli na te besede berberske čete na- prej.

— Planite na hiše meščanov, osvojite si jih in sipljite iz njih pušice na čete usurpatorja — se je drl stari berber — tri dni se vam dovoljuje plenitev po Kordovi.

Vrela voda se je sipala na glave berberov, kamenje je pa- dalo na njihove glave, ali ber- berov to ni signalo.

Na hiše so prislanjali lestve in se po njih vzpenjali v no- tranjost, sekali vrata in ko so se vrata vdala, sop lanili v hiše in sekali starce, mladce in ot- roke. Vse, kiso se jim pro- tivili in one, ki so jih čakali, kakor jagneta.

Ženam so trgali koprene z lic i pri kateri so videli, da je sta- ra, so jo sunili s kopjem.

Kakor da se bore vragovi, ne ljudje, je puhtela zemlja od krvi.

Dosedaj se je Wadha naha- jal v ofenzivi.

Hotel je, da večji del nje- govih čet ostane strnjen in za- krit in da tako pokolje čim- več berberov.

Ko zapazi, da se berberi res- no pripravljajo na sam alka- zar, spremeni v trenutku svo- jo taktiko.

Zasede konja, dvigne meč, zamahne in vzklikne z gromkim glasom:

— Naprej Hrvatje! Sedaj

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.

— Naprej prokleti lopovi! Ali se plašite teh ničel? Na- prej! Uprite, bijte, koljite, sekajte, palite — je vpil z nad- človeškim glasom, da so se mu delale pene krog ust.

Ali v tem ga zadene pušica v prsi. Zamahne z rokami in pa- de. Vendar ni bil ranjen smrt- no. Izdere strelco, in se vno- vič vzbne na konja, s pomočjo svojih ljudi. Vendar je padec Abubekrja prestrašil njegove

čete. Jele so se umikati. Ali to umikanje ni bilo po- dobnu begu, ker so bile afriške čete obkoljene od meščanov. In tako se je strašni boj nada- ljeval. Z nadčloveško silo so si morale afriške čete delati pot skozi goste vrste kordov- skih prebivalcev. Ura za uro je potekala, polnoč je že davno minila, ko so zadnje afriške če- te odšle v svoje vojašnice.

Te čete so bile zmučene, ne- zadovoljene in oslabiljene, a vendar so morale z vso naglico utrjevati že itak čvrste vojaš- nice, ker so vedele, da jih čaka na novo boj, ko napoči jutro.

Ognji so razsvetljevali nasi- pe. Hešam ben Soliman je hodil od čete do čete in jih bodril, da

je čas, da zravnamo z zemljo naše sovraže. Mi ali oni! To vprašanje rešite s svojim me- či. Ali rešili ga bodeste sijajno, ker ste Hrvatje!

In kakor da so strašni zma- ji navalili na berbere, tako so planili Hrvatje.

Sovražnik se jame umikati. Abubekr je zbesnel.